

PEDALANT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

La conversa distesa als carrers de Cerdanya

Com cada inici de setembre la Cerdanya fa el seu particular «reset». Amb el record, i el cansament a les cames i al cap, d'un mes d'agost de bogeria que ha tensat les empreses i famílies al límit amb un turisme desbordant, la vall es recull en el silenci dels carrers buits i les persianes abaixades. Els primers dies d'aquest dilluns de l'any la comarca surt de jornades infinites de treball i col·lapse arreu amb prop de 100.000 persones a la vall entre cerdans, segons residents, turistes hostatjats i visitants de pas. El contrast amb els menys de 19.000 d'aquests dies pesa als carrers. Els treballadors del turisme aprofiten aquests dies per marxar de vacances. Molts alumnes posposen la reentrada a l'escola i amb els pares s'oxigenen a la platja mirant d'oblidar els maldecaps d'una campanya d'estiu que en els últims anys s'ha massificat i ha posat en

risc la històrica diplomàcia que ha regit la relació entre pirinencs i estiuejants. En aquest últim cap de setmana de feina, les plantilles han celebrat amb alliberament el final de les jornades maratonianes i han sortit a festejar-ho. Cambrers, cuiners i treballadors de les empreses de serveis s'han retrobat de matinada davant d'una copa. Una discoteca de Puigcerdà ha celebrat un cap d'any fictici per elevar el final de temporada al rang que es mereix. A les barres, un dels grans temes de conversa entre els treballadors esgotats és el rànquing d'anècdotes desagradables en el seu tracte amb els turistes acostumats a l'elit econòmica. L'insolent de classe popular es fa groller. El de classe adinerada resulta d'una pedanteria insuportable. Però això ja és aigua passada i la Cerdanya viu alleugerida veient a l'horitzó immediat unes setmanes de tran-

quil·litat abans no comenci a caure la neu. Als pobles, la solitud es pot tocar. El brogit dels carrers ha deixat lloc a un silenci amenaçador. Les botigues tancades insinuen la pau que s'hi respira a l'interior. Com una cura de salut necessària abans de reprendre el ritme del turisme. Les cues davant les botigues han desaparegut i les voreres tornen a lluir diàfanos. Aparcar ja no és una activitat. Els dies es lleven amb un silenci de diumenge que tan sols trenquen les grues de la construcció. Per segons quins carrers, l'ambient general transporta a l'hora morta de les tardes de diumenge. Aquesta és la Cerdanya de l'inici de setembre. La rural, la dels ramaders a la porta del bar a primera hora escurant el cigaló, la de les mestresses de casa amb el davantal reconquerint el cor dels pobles, la de la conversa distesa amb el veí. La Cerdanya pirinenca.